

være tiltalende for mange af de mindre gode Elementer. Jeg vil rette en Tak til de højtærede Ministre for deres store Imødekommen over for denne Sag, og jeg vil haabe, at den maa kunne fremmes saa hurtigt, at den maa kunne gennemføres i denne Samling.

Marineministeren (Ravn): Naar jeg i Dag forhandler med det høje Ting om dette Lovforslag, er det kun, fordi Justitsministeren er forhindret fra at være til Stede, idet jo ellers Værnepligtsloven hører under hans Ressort. Jeg skal derfor kun bemærke, at han saavel som jeg i det hele taget er enig med Udvalget, men at han dog ønsker at stille et Ændringsforslag til 3dje Behandling for at faa Lovforslaget efter hans Mening bedre redigeret. Naar det i Begyndelsen af Ændringsforslaget hedder: I Stedet for Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 § 33, 10. Stykke (jfr. § 37), ser man vistnok ikke egentlig, hvad der menes med denne parentetiske Tilføjelse, og det var vistnok derfor bedst lidt nærmere at præcisere, at Meningen er, at naar de vedkommende ikke straks kunne møde, skal der gives dem Underholdningspenge efter de Bestemmelser, som nærmere ere fastsatte herom. I 2det Stykke af Ændringsforslaget hedder det: „Den befarene værnepligtige, der har afgivet sin Søfartsbog i Henhold til Justitsministeriets Kundgørelse, har Ret til at fremstille sig til Bedømmelse og eventuel Kassation paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn.“ Der mener Justitsministeren, at Ordene „eventuel Kassation“ bør gaa ud, idet hans Standpunkt er, at vel kan man paa Vagtskibet erklære en Mand dygtig til Arbejde, men naar der er Tvivl, og der er Tale om Kassation, bør han indstilles for den sædvanlige Kassationsret, som det er bestemt ved selve Værnepligtsloven. Det vil for øvrigt kunne indrettes uden noget nævneværdigt Ophold, thi naar han har meldt sig paa Vagtskibet, og man ikke der tør afgøre, om han er tjenstdygtig eller ikke, vil Vagtskibet sørge for, at han saa hurtigt som muligt bliver stillet for Kassationskommissionen. Jeg haaber ikke, at dette Punkt skal kunne give Anledning til nogen Meningsulighed mellem Ministrene og Udvalget.

A. Nielsen: Jeg er selvfølgelig ikke i Stand til at udtale mig om det Ændringsforslag, som nu blev bebudet fra den ærede Marineministers Side paa hans Kollega, Justitsministerens Vegne, men i Til-

lid til, at det forholder sig, som det er udtalt af Marineministeren, at Justitsministeren er enig med Udvalget i Hovedsagen, tør det forventes, at Forslaget kan vinde Tilslutning hos Udvalget, som saa maa overveje Forslaget, naar det foreligger. Dette at stryge Bestemmelsen om, at man kan fordrø Kassation ogsaa paa Vagtskibet, vil maaske nok volde noget Besvær hos Udvalget, men det er jo noget, som jeg ikke kan udtale mig om paa Udvalgets Vegne i dette Øjeblik. Det er jo sikkert nok, at en Mand, der afgiver sin Søfartsbog og ikke bliver kasseret straks ved Fremstillingen paa Vagtskibet, risikerer at faa sin Hyre afbrudt og altsaa netop faar de Vanskeligheder, som han efter Forslagets Bestemmelser skulde befris for. Det er imidlertid noget, jeg ikke kan udtale mig om paa dette Stadium, det maa Udvalget overveje, for saa vidt det Forslag virkelig fastholdes, som nu er under Ventilation. Jeg forstod det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle), som om han appellerede til Marineministerens Forstaelse af vort Ændringsforslag med Hensyn til den Sikkerhed, som Mønstringsbestyren maatte kræve, for at den paagældende Sømand møder i rette Tid. Jeg tør gaa ud fra, at det er Udvalgets Mening, at der her ikke er Tale om noget Depositum eller slikt, men at der kun er Tale om en rent personlig Sikkerhed, om, at Mønstringsbestyren føler sig forvisset om, at den unge Mand nok skal møde, og at det er det, der bliver det afgørende. Den ærede Marineminister udtalte sig ikke derom, maaske han vil gøre det nu. I alt Fald er dette, saa vidt mig bekendt, Udvalgets Opfattelse.

Frederiksen: Jeg vil blot ganske kortelig rette en Tak til Udvalget, fordi det saa hurtigt har fremmet dette lille Lovforslag, og udtale min Tilfredshed med, at de ærede Ministre have ydet deres Medvirkning til dette Lovforslag, saa at det synes, som om vi kunne faa det vedtaget i denne Samling. Jeg vil ogsaa udtale det Haab og det Ønske, at det af den ærede Marineminister bebudede Ændringsforslag ikke skal blive af en saadan Beskaffenhed, at det skulde volde Vanskeligheder mellem 2den og 3dje Behandling, thi saa kunde det endda blive tvivlsomt, om vi fik Sagen ført igennem. Sluttelig skal jeg kun sige, at det er mig naturligvis overordentlig kært, at man har taget det Hensyn til de Udtalelser, jeg fremkom med under 1ste Behandling, at